

46

ZARZĄDZENIE Nr 14 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1969 r.

w sprawie utworzenia Centralnego Ośrodka Gospodarki Stalą „Gostal”.

W celu zapewnienia racjonalnego i oszczędnego użytkowania stali zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego utworzy Centralny Ośrodek Gospodarki Stalą „Gostal”, zwany dalej w skrócie „Ośrodkiem”.

2. Ośrodek działa przy Centrali Zbytu Stali „Centrostal” w Katowicach i podlega jej dyrektorowi.

3. Nadzór nad działalnością Ośrodka sprawuje Naczelny Dyrektor Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali.

§ 2. Do zadań Ośrodka, jako jednostki wiodącej w zakresie racjonalnego stosowania stali, należy:

- 1) poradnictwo techniczne i instruktaż w zakresie:
 - a) doboru najbardziej odpowiednich profili i gatunków stali stosowanych w produkcji urządzeń i konstrukcji stalowych,
 - b) stosowania prawidłowej technologii przerobu stali,
 - c) możliwości stosowania materiałów zastępczych;
- 2) inicjowanie prac badawczych, projektowych i normalizacyjnych, zmierzających do obniżenia zużycia stali na jednostkę wytworu przez dobór odpowiedniego profilu i gatunku stali lub materiałów zastępczych;
- 3) rozpowszechnianie wyników prac wymienionych w pkt 2 w celu wdrożenia ich do produkcji;
- 4) przygotowywanie projektów aktów prawnych, mających na celu zapewnienie racjonalnej gospodarki stalą, oraz wydawanie wytycznych i zaleceń w tym zakresie;
- 5) opracowywanie wniosków o uruchomienie produkcji nowych profili lub gatunków stali, umożliwiających lepsze wykorzystanie ich własności fizykochemicznych.

§ 3. Ośrodek jest uprawniony do:

- 1) przedstawiania właściwym organom (jednostkom) wniosków (tematów prac) w sprawach wymienionych w § 2 pkt 2,
- 2) przeprowadzania w państwowych jednostkach organizacyjnych kontroli stosowania stali w zakresie uwzględniania w opracowywanej dokumentacji konstrukcyjnej najbardziej technicznie i ekonomicznie uzasadnionych gatunków i wymiarów stali oraz zgodności produkcji z zatwierdzoną dokumentacją i obowiązującą technologią produkcji,
- 3) przeprowadzania kontroli zapasów wyrobów hutniczych w przedsiębiorstwach państwowych na zasadach i w try-

bie określonych w uchwale nr 48 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1964 r. w sprawie przeprowadzania kontroli zapasów przez jednostki zbytu (Monitor Polski Nr 15, poz. 69) oraz prawidłowości składowania.

§ 4. Ośrodek ma prawo przeprowadzania kontroli w przedsiębiorstwach przemysłowych, zjednoczeniach, placówkach naukowo-badawczych i biurach technologiczno-konstrukcyjnych przemysłu, z wyłączeniem jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości.

§ 5. Ośrodek jest uprawniony do występowania z wnioskami o usunięcie nieprawidłowości w gospodarowaniu wyrobami hutniczymi do jednostek kontrolowanych oraz ich jednostek nadrzędnych.

§ 6. Organy i jednostki, do których wystąpi Ośrodek w sprawach wymienionych w § 2 pkt 2 i § 5, obowiązane są podjąć niezbędne kroki dla wykonania wniosków Ośrodka oraz informować go o sposobie i przebiegu realizacji.

§ 7. Organy i jednostki, które nie zgadzają się z ustaleniami i wnioskami Ośrodka, mogą odwołać się — za pośrednictwem swojej jednostki nadrzędnej — do Ministra Przemysłu Ciężkiego. Minister Przemysłu Ciężkiego podejmuje w tych sprawach decyzje w porozumieniu z ministrem nadzorującym organ (jednostkę), który nie zgadza się z ustaleniami i wnioskami Ośrodka.

§ 8. Jednostki kontrolowane obowiązane są zapewnić Ośrodkowi wgląd w gospodarke wyrobami hutniczymi, udostępnić niezbędne materiały i dokumentację oraz udzielać informacji w celu umożliwienia wykonania zadań wymienionych w § 2.

§ 9. Minister Przemysłu Ciężkiego ustali szczegółowy zakres działania i strukturę organizacyjną Ośrodka oraz sposób realizacji zadań wymienionych w zarządzeniu, a w porozumieniu z Ministrem Finansów — zasady finansowania Ośrodka.

§ 10. Etaty i środki dla Ośrodka powinny być wygospodarowane w ramach resortu przemysłu ciężkiego.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

47

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI, OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 grudnia 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków dopuszczenia do ruchu na drogach publicznych pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych oraz innych pojazdów Sił Zbrojnych poruszających się w kolumnach.

Na podstawie art. 14 pkt 1 i art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) oraz § 36 ust. 4 i § 169 ust. 3 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu, na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Komunikacji, Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 10 sierpnia 1966 r. w sprawie warunków dopuszczenia do ruchu na drogach publicznych pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych oraz innych pojazdów Sił Zbrojnych poruszających się w kolumnach (Monitor Polski Nr 43, poz. 219) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się nowy § 12 w brzmieniu:
„§ 12. Oznakowanie pojazdów specjalnych w sposób przewidziany w § 6 nastąpi sukcesywnie w terminie do dnia 31 marca 1970 r.”;
- 2) dotychczasowy § 12 oznacza się jako § 13 i skreśla się

w nim wyrazy „z wyjątkiem § 6, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *w z. F. Szlachcic*

48

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 stycznia 1969 r.

w sprawie badań technicznych pojazdów samochodowych i przyczep (naczep).

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) oraz § 134 ust. 4, § 142 ust. 2 pkt 2 i ust. 4, § 143 ust. 2 i § 168 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Badania techniczne pojazdów samochodowych i przyczep (naczep), określone w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183), zwanym dalej „rozporządzeniem”, przeprowadza się w sposób i w zakresie ustalonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą wszystkich pojazdów samochodowych i przyczep (naczep), zwanych dalej „pojazdami”, podlegających badaniom technicznym (§ 1).

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o wydziale komunikacji bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć organ do spraw komunikacji prezydium rady narodowej właściwy do rejestracji pojazdów,
- 2) o prezydium wojewódzkiej rady narodowej, należy przez to rozumieć również prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa.

Rozdział 2.

Terminy i warunki przedstawiania pojazdów do badań technicznych.

§ 3. 1. Badaniom technicznym podlegają pojazdy w terminach określonych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

2. Niezależnie od badań, o których mowa w ust. 1, badaniom technicznym podlegają również pojazdy:

- 1) przed ponowną rejestracją:
 - a) uprzednio wycofane z ruchu,
 - b) w razie zmiany właściciela pojazdu; nie dotyczy to motocykli (skuterów) oraz samochodów osobowych nie przeznaczonych do komunikacji publicznej,
- 2) w których dokonane zostały jakiekolwiek zmiany określone w § 130 ust. 1 rozporządzenia, z wyjątkiem zmiany silnika (§ 144 ust. 1 rozporządzenia),
- 3) uprzednio zarejestrowane do użytku prywatnego w razie przeznaczenia ich do transportu drogowego wykonywanego na podstawie zezwolenia lub potwierdzenia zgłoszenia (§ 144 ust. 2 rozporządzenia).

3. Oprócz badań, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przeprowadzane doraźne badania hamulców lub świateł albo układów kierowniczych lub innych elementów mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu — stosownie do przepisów § 142 ust. 5 rozporządzenia oraz badania techniczne w razie wątpliwości, czy pojazd zagraża bezpieczeństwu ruchu, stosownie do przepisów § 153 ust. 1 rozporządzenia.

4. Wydziały komunikacji prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą zezwolić na niedokonywanie określonych w wykazie, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia, badań technicznych motocykli (skuterów), samochodów osobowych nie przeznaczonych do komunikacji publicznej i samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 3,5 ton włącznie oraz przyczep, rejestrowanych po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 1964 r., w okresie koniecznym do zorganizowania badań technicznych pojazdów w trybie określonym przepisami niniejszego zarządzenia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1970 r.

§ 4. Termin badania technicznego po pierwszej rejestracji powinien być podany do wiadomości właściciela pojazdu i wpisany w dowodzie rejestracyjnym przez:

- 1) wydział komunikacji — w stosunku do pojazdów, które nie podlegają badaniom technicznym przed pierwszą rejestracją,
- 2) jednostkę dokonującą badań technicznych (§ 6 ust. 1) — w innych wypadkach niż określony w pkt 1.

§ 5. 1. Wydział komunikacji określa jednostkę upoważnioną do badań, w której dany pojazd powinien być przedstawiany do badania technicznego.

2. Pojazdy przedstawiane do badania technicznego powinny być sprawne technicznie i czyste.

3. Zgłaszający pojazd do badania technicznego (§ 3 ust. 1—3) obowiązany jest przedstawić dowód rejestracyjny pojazdu. Jednostki administracji państwowej, instytucje państwowe, jednostki gospodarki społecznej oraz organizacje polityczne i społeczne przedstawiają ponadto książkę pojazdu samochodowego.

4. Przepisy ust. 3 nie dotyczą wypadków zgłaszania do badania technicznego pojazdów przed pierwszą rejestracją.

Rozdział 3.

Jednostki dokonujące badań technicznych pojazdów.

§ 6. 1. Badaniom technicznym pojazdów dokonują upoważnione przez wydział komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej przedsiębiorstwa i instytucje państwowe lub spółdzielcze oraz organizacje społeczne, zwane dalej „jednostkami upoważnionymi do badań”.